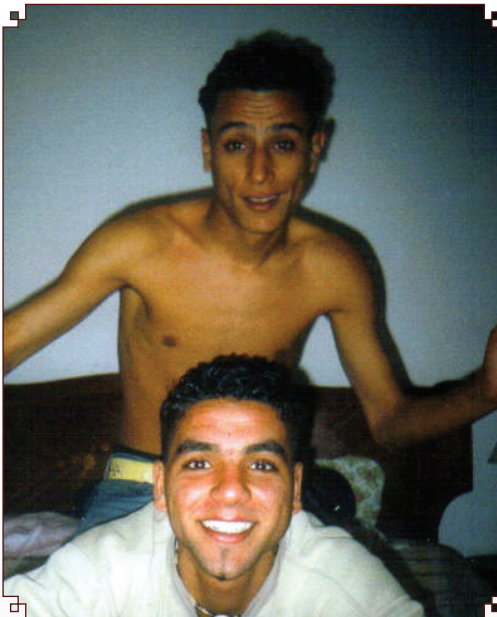

Is dat alles? zei de moeder. Via de imam was er vast wel wat aan te doen. Het was erger geweest als de vrouw met een Nederlandse vriend was thuisgekomen, want hun kinderen zouden dan half-Nederlands zijn en niet meer echt bij de familie horen." Het ligt in de bedoeling om in gesprek te komen met meer vertegenwoordigers van migrantengroepen. Van Baalen: "We willen duidelijk maken dat we er zijn voor mensen

Is that all?, her mother had replied. The imam would probably know how to fix that. It would have been worse if she'd come home with a Dutch boyfriend, because then her children would be half Dutch and therefore not really part of the family." The idea is to strike up a conversation with more representatives of migrant groups. Van Baalen: "We want to make clear that we're there for people from their circles, who are wrestling with the issue homosexuality, and for their friends and members of their family as well. We want to

offer them assistance."

Cees van Baalen and Brenda Ottjes address the topic homosexuality also in different manners. They visit schools all over the province with a game based on the popular television format "Who Is It?" Van Baalen: "We put three men or three women in front of the class and dare the class to find out who's gay. What are your hobbies, where do you go on holiday, what's your favorite color? The candidates have to wave and walk, all prejudices come out of course, and then there's

uit hun kring die worstelen met het probleem homoseksualiteit, en voor hun vrienden en familieleden. Dat ze bij ons terecht kunnen."

Ook op een andere manier stellen Cees van Baalen en Brenda Ottjes het onderwerp homoseksualiteit aan de orde. Ze gaan in de hele provincie scholen af met een spelvorm, geënt op het vroegere televisieprogramma *Wie van de Drie*. Van Baalen: "We zetten drie mannen of drie vrouwen voor de klas en de kinderen proberen met vragen uit te vinden wie de homoseksueel is. Wat zijn je hobby's, wordt er dan gevraagd, waar ga je op vakantie en wat is je lievelingskleur? De kandidaten moeten zwaaien en loopjes maken. Alle vooroordelen komen langs, en er is vaak grote hilariteit als de leerlingen het mis hebben." In de klas is er een nagesprek. Ottjes: "Leerlingen komen erachter dat het niet zo eenduidig is hoe een homo zich gedraagt of eruitziet. En in andere lessen bespreken we homoseksualiteit in een breder kader, zoals samenlevingsvormen, verliefdheid of discriminatie."

Emancipatie en het vergroten van kennis zijn het doel van COC en Tumba. Brenda Ottjes: "In de praktijk betekent dat vooral: zorgen dat homoseksuelen niet in de knel komen, dat ze zich prettig voelen, dat ze gelukkig worden. Zonder te breken met hun islamitische of christelijke

great consternation when they find out they were wrong." The class then has an evaluating session. Ottjes: "Pupils find out that gays have all sorts of looks and behaviors. In other lessons we talk homosexuality in a wider context, like living together, love and discrimination." Emancipation and improving people's knowledge are the objectives of the COC and Tumba. Brenda Ottjes: "This comes down to making sure gays don't get stuck, that they're comfortable and happy. Without breaking off contact with their Muslim or Christian community."

BORSTROK

door Martin Maassen

Ouders en opvoeders in Nederland moeten binnenkort oppassen met welk ondergoed zij hun kinderen door het leven laten gaan. Nederland heeft namelijk als één van de vijf Europese landen de zogenaamde ondergoedregel onderschreven. Dat betekent dat "anderen een kind niet mogen aanraken op plekken die normaal gesproken met ondergoed zijn bedekt." Zelf stam ik nog net uit de tijd van winterse borstrokken. Ondergoed dat een flink deel van mijn lichaam bedekte tegen de snijdende winterkou...

Denkend aan de kriebelende borstrok en de ellenlange boxers van vandaag de dag zie ik een nieuwe waslijst van mensen opdoemen die zich dagelijks schuldig maakt aan seksueel misbruik. Vaders die met hun kinderen onder de douche gaan. Voetballeiders die in hun blijdschap stralende spelertjes belonen met allerlei *hugs*. Onderwijzers die kinderen strelend troosten. Maar bovenal de kinderen zelf! Want de ondergoedregel is vooral ook bedoeld om kinderen duidelijk te maken waar zij anderen niet mogen aanraken. Een soort moderne variant op de kuisheids gordel.

Bij de Nederlandse Gereformeerde Kerken (NGK) is er het afgelopen jaar geen enkele keer onder welke borstrok dan ook gefriemeld. Het rapport van het meldpunt seksueel misbruik binnen de NGK kreeg in 2010 niets te doen. Een spreekbuis van dat meldpunt vergelijkt dat met de brandweer "die niet in actie komt bij de vele binnenbrandjes, maar pas uitrukt bij een uitgaande brand." En dus komen er campagnes, niet alleen binnen de NGK, maar ongetwijfeld ook via Postbus 51 om ons duidelijk te maken waar het hemd, de (borst)rok en de boxer zitten. En zo waart de hysterische wind verder door ons Hollandse laagland in de veronderstelling dat, zoals Gerrit Komrij ooit schreef, de ene helft van Nederland de andere helft misbruikt.